

פיוט לישועת ירושלם

פיוט זה נהגו לאומרו בכמה קהילות בשבת מברכין של ניסן איר וסיון קודם שאומרים ולגאולה קרובה ושם המשוררת חתום בראשי הבתים.

יְשׁוּעָתָה תִּלְפּוּד^א. אֶהְרֹנִי יֶאֱפּוּד. וְשָׁה אֶשְׁפּוּד^ב. בְּתוֹכָכִי:
רְנָנוֹת אֶשׁוּרֶר^ג. אֶהֱבָה אֶעֱוֹרֶר. לְדוּדֵי כִי יִמְרֶר. אוֹיְבֵיהֶ:
וְגוֹי קָדוֹשׁ אוֹמֵר. וְאֶמוֹנִים שׁוֹמְרִים^ד. יִקְרִיב עוֹמֵר. שְׂדוּתִיהֶ:
שׁ עוֹרָה וּמִצּוֹת. קוֹדֵם חֲצוֹת. כְּצִדְקַת עֲצוֹת. זְרִיזִיהֶ:
לְמִנּוֹת כְּצוּוֹתוֹ. לְיוֹם חֲתוּנָתוֹ^ה. בְּמִתֵּן דְּבָרָתוֹ. תּוֹצֵאוֹתֶיהָ^ו:
מִנַּחַת חֲדָשִׁים. בְּיוֹם חֲמִישִׁים^ז. עֲלוֹמֵי בְּאוֹשִׁים^ח. בַּחֲצָרֶיהָ:

^א ע"פ ישעיה סב, א לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אֶחְשָׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֶשְׁקוּט עַד יֵצֵא כְּנִגָּה צִדְקָה וְיִשׁוּעָתָה כָּלִפִּיד יִבְעֶר.

^ב פסחים עד, א כיצד צולין את הפסח מביאין שפוד וכו'.

^ג פסחים צה, א טעון הלל באכילתו.

^ד תהלים עט, ו ז שִׁפְךָ חֲמָתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ כִי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֵת נֹדְדוֹ הַשָּׁמַיִם. ואומרים אותו בליל הסדר קודם ההלל.

^ה רמב"ם תמידין ומוספין ז, יא ומפי השמועה למדו שאינה שבת אלא יום טוב וכן ראו תמיד הנביאים והסנהדרין בכל דור ודור שהיו מניפין את העומר בששה עשר בניסן בין בחול בין בשבת.

^ו מנחות סד, ב מצות העומר להביא מן הקרוב לא ביכר הקרוב לירושלים מביאין אותו מכל מקום.

^ז שם סח, א הרחוקים מותרין מחצות היום ולהלן מפני שהן יודעין שאין ב"ד מתעצלין בו.

^ח תענית כו, ב ביום חתונתו זה מתן תורה.

^ט ע"פ ישעיה ב, ג כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבָר ה' מִירוּשָׁלַם.

^י ע"פ ויקרא כג, טז עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׂבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה'.

^{יא} ירושלמי ר"ה ד, ח בכל הקרבנות כתיב חטא ובעצרת אין כתיב חטא אמר להן הקב"ה מכיון שקיבלתם עליכם עול תורה מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימכם.